

Τ' ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΠΟΓΓΗ

Μία ΕΛΛΗΝΙΚΗ ήθογραφία

Από τις λίγες, τις εξαιρετικές βραδυές που μᾶς χαρίζει τελευταία τὸ Νεοελληνικὸ Θέατρο, ἡ βραδυὰ τῆς περασμένης Πέμπτης, 27 Μαΐου, στὸ Θέατρο «Κυβέλης» μὲ τὴν τρίπρακτὴ ήθογραφία τοῦ Δημήτρη Μπόγγη «Ἀρραβωνιάσματα». Πέρσοι πού πρώταναβασίτηκε τὸ ἔργο ἀπὸ τὸ θέατρο τῶν «Νέων» στὸ θεατρικὸ τοῦ Σταδίου, δὲν εἶχαμε τὴν εὐτυχία νὰ τὸ δοῦμε. Δείξαμε ἀκριβῶς ὅτι καὶ πλέκεται ἡ δραματικὴ αὐτὴ ήθογραφία. Κάτω ἀπὸ τὰ πνεύμα τῆς Παναγίας τῆς Φλεβαριώτισσας, κοντὰ στὸ ἄφωτογιάλι τῆς Σαλαμίνας, πού πεταίει στὸν ἀφρό τὴν καλαμίδα τοῦ Θινοῦ λαχταριστῆ, καὶ πού δίνει στὸ συγγραφεὶα καὶ στὸν ποιητῆ, — ὅταν ἔχει μάτι νὰ δεῖ καὶ καρδιὰ νὰ νοιώσει, τόσα καὶ τόσα θέματα, γυμνάτα ποίηση, δράση καὶ ζωή.

Μὲ πόση λοιπὸν χαρὰ ἐφέτος εἶδαμε τὴν ἀριστοτεχνικὴ αὐτὴ ήθογραφία τοῦ Μπόγγη! Μὲ πόση περηφάνεια χειροκροτήσαμε τὸ συγγραφεὶα τῆς, πού εἶναι κι αὐτὸς ἕνας ἀπὸ τοὺς νέους, τοὺς λίγους, τοὺς εξαιρετικοὺς οἰκοδόμους πού θεμελιώνουνε τὸ ἔργο τους ἀγνώνια στοὺς ψευτο-Σόλνες τῆς ἐποχῆς! Καὶ μὲ πόση εὐλαχρόνεια σφίξαμε τὸ χέρι τοῦ ἀγαπητοῦ συγγραφεὶα, βέβαιοι πὼς χαιρετᾶμε στὸ πρόσωπό του ἕναν ἀξιο Ἐργάτη τῆς Τέχνης πού θὰ μᾶς παρουσιάσει μὲ τὸν καιρὸ καὶ ἄλλα, πολὺ ἀνώτερα, δείγματα τοῦ ἀναμφισβήτητου ταλέντου του.

Γιατὶ, γενικά, μέσ' ἀπὸ τ' «Ἀρραβωνιάσματα» ξεπετιέται σὰν φλόγα ἢ ἀγνὴ διάθεση τῆς Δημιουργίας. Διαπιστώνεται ἕνα ταλέντο δραματοουργοῦ, ἀπὸ τὰ καλύτερα, καὶ χαρίζεται ὁ δρόμος σὲ κατευθύνσεις τεχνικώτερες, πρὸς τὴν ἀειμάτητα τοῦ Αὔριο.

ἴσαμε τώρα δὲ μᾶς εἶχε ἐνθουσιάσει ὁ νέος θεατρικὸς συγγραφεὶας. Ὅτι οἱ «Ἀγάπες» του μᾶς εἶχανε πρὶ πολλὰ πράγματα, οὔτε ὁ «Γιατρὸς Μαυρίδης», πού βγήκε σὲ βιβλίον. Τ' Ἀρραβωνιάσματα ὁμῶς, εἶναι θεοῦ χάρισμα, εἶναι ἀπὸ τὰ εὐτυχισμένα ἐκείνα δημιουργήματα πού σὲ σιαματάνε μὲ δέος καὶ μὲ προσοχή.

Ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ ἔργου τεχνικώτατη, δραματικὴ, οἱ τύποι ὀλοζώντανου, σκορταριστοῦ, θαλασσοπούλια «πού ζοῦν καὶ πεθαίνουνε κοντὰ στὸ γαλανὸ κύμα». Ὁ μῦθος, θαυμάσια ἐπεξεργασμένος. Γενικά ὀλόκληρο, τὸ ἔργο, μὲ ήθογραφία ἀπὸ τις καλύτερες πού ἔχουμε στὸ Νεοελληνικὸ θέατρο. Ἄν ὄχι ἀνώτερον, πάντως ἴση μὲ τοὺς «Πατροχάρηδες» τοῦ Χάρου, μὲ ἀρκετὰ κοινὰ γνωρίσματα.

Οἱ ἠθοποιοί, ὅλου σφιδόν στοὺς ρόλους τους. Ἀπὸ τοὺς καλύτερους, ἡ κ. Φ. Οἰκονόμου πού μᾶς παρουσίασε μὲ Ἀεμπέσσινα πολὺ ἐκφραστικὴ, δυνατὴ, ἀψεγάδιαστη, ἰδίως στὴ σκηνὴ τῆς ἐξομολόγησής τῶν περασμένων στὸν ἄντρα τῆς (Πρ. Β'), ὁ κ. Κώστας Μουσοῦρης στὸν τύπο τοῦ Δημητροῦ Ἀσιμπέση, ὁ Τ. Καρούσης στὸν τύπο τοῦ δεξιόθυμου Καπετάνιου, ὁ Πλούτης στὸ λεβεντόκαρδο Δέμη, ὁ Μπαρμπάτος στὸ Ρούτη καὶ ὁ Α. Γιαννίδης στὸ μικρὸ ρόλο τοῦ βιολιτζῆ Κοντισούκου πού τὸν ζωντάνευσε μὲ ἀρκετὴ φινέτσα καὶ χρώμα τοπικόν. Εἶτανε ἀληθινὰ ὁ βαριεστημένος, δοξαρωτῆς, ὁ βαρύνθυμος, ὁ οικλιτισμένος. Ἡ Δίς Ν. Μαρσέλλοι στὸ ρόλο τῆς Τζεβῆς, ἐπερβολικὴ, πολὺ τραγικὴ, Ἀντιγόνη τοῦ Σοφοκλέους στὴν Γ' πράξη.

Τ' Ἀρραβωνιάσματα εἶναι βέβαιο πὼς θὰ κρατήσουνε ἀρκετὲς βραδυές στὸ θέατρο «Κυβέλης». Ἀξίζουμε νὰ τὰ δεῖ ὅλος ὁ θεατρικὸς κόσμος.